

Како умрежавањем и сарадњом оснажити Рашку ?

Већ смо, кроз пример манифестације „Рашке духовне свечаности“, истакли чињеницу да су се, знаменити рашчани, културни посленици, својевремено организовали око пројекта „Рашке духовне свечаности“, партиципирајући у њему све до стварања климе у Рашки и кадрова из саме Рашке који гарантују њено очување. Тада смо се запитали зашто нешто слично није могуће и у другим областима? Констатовали смо и се да се могући одговор на ово питање крије у потреби установљавања праксе институционалне комуникације са појединцима, привредницима и начницима а, који су пореклом из Рашке и околине. Тим пре јер би развој информатичких технологија и модела умрежавања и комуницирања које оне пружају знатно олакшале посао комуникације. Ова наша иницијатива, рекли би смо, наишла је на разумевање и подршку, пре свега, Центра за културу „Градац“. Природом свог посла, кроз свакодневну комуникацију у функцији припрема бројних манифестација које ова установа, са успехом, организује менаџмент установе је уочио да се, људи пореклом из Рашке и околине, њима често обраћају у трагањима за својим коренима. Ово је посебно дошло до изражаја кроз активности покренуте приликом установљавања и опремања спомен собе у знак обележавања стогодишњице боравка и рада ратне Владе краљевине Србије у Рашки 1915 године. Већ наговештај могућности да ово може, и треба, да прерасте у сталну поставку будућег музеја Рашке изазвао је, и на основу релативно малог броја медијских објава, велико интересовање људи чији су корени са ових простора било да сазнају нешто више о крају одакле су потекли било да добију релевантније информације о својим предцима. Кроз те контакте дошло се, на условно речено обе стране, до спознаје да би Рашка требало да, у оквиру и под покровитељством локалне самоуправе, организује институционално, планско и континуирано прикупљање података о људима пореклом из Рашке и околине.

. Стварањем добре ,креативне базе података ,а што је , како смо већ констатовали, итекако могуће захваљујући савременим информатичким технологијама и алатима, Рашка би само потврдила оно што руководство локалне самоуправе ,често, и с правом , истиче а то јесте чињеница да су људи основни капитал и снага Рашке.Та снага би свакао била још већа промишљеним и континуираним укључивањем људи порекла из ових крајева у разне , а пре свега привредне активности. А само јачи економски развој јесте услов свих услова у борби са негативним демографским трендовима који ,Рашку , карактеришу , као нажалост и читаву Србију , деценије уназад . Како смо у , разговору са запосленима у Центру за културу „Градац“ сазнали намера им је да , ова своја размишљања, провере и кроз директну и непосредну комуникацију са рашчанима који живе ван Рашке па стога не чуди што планирају да њихова „прва станица“ буде Краљево у коме већ близу деценије са успехом ради удружење „Стара Павлица“ које окупља људе пореком из Рашке а којих је , према неким проценама , у Краљеву и околини малте не исто као у Рашки данас. Верујемо , знајући њихове потенцијале, да ће ,ускоро, нова активност Центра за културу „Градац“ из Рашке бити и континуирана ,институционализована и садржајна сарадња са рашчанима у расејању и то на обострано задовољство а свакако и на корист Рашке коју они ,увек , носе у срцу , једином месту где се Рашка не може никада изгубити.

Пише: Зоран Николић

